

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 לפני כב' הדיין יואב בר-לב
2 04/06/2025
3
4
5
6

העררים:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

7

8 - נגד -

9

10 משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה המשיב:

11

12

13 עו"ד אריאל גלילי, עו"ד קטיה טיכנוב (משרד מיכאל דקר), נוכחים:

14

15 עו"ד דולב קרזי ממן, לשכה משפטית משרד הפנים, ב"כ המשיב
16 מתורגמנית לגרמנית, גב' קורונה בלומנפלד
17 העוררים
18

19 ממסמך זה הוסר פרוטוקול

20

21 פסק דין

22 עניינו של הערר דנן בהחלטת המשיב מיום 1.9.24 במסגרת נדחתה על הסף בקשת העוררים
23 להסדרת מעמד העוררת מכוח חייהם המשותפים.

24

25 1. העורר יליד 1999, אזרח ישראלי.

26

27 2. העוררת ילידת 2000, אזרחית גרמניה.

28

29 3. ביום 30.7.23 נכנסה העוררת לישראל בפעם ה-7 ברישיון מסוג ב/1 בתוקף עד ליום

30 30.7.24. רישיון אשר ניתן לה בהתאם לנוהל יישום תכנית חופשת עבודה בישראל

31 5.3.0026 (להלן: "הנוהל").

32

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

4. ביום 5.8.24 פנו העוררים להגשת בקשה להסדרת מעמד העוררת מכוח חייהם המשותפים בהתאם לנוהל מס' 5.2.0009.
5. ביום 7.8.24 ניתנה החלטת המשיב לפיה לאור הוראת סעיף 2.ג לנוהל בקשת העוררים להסדרת מעמד לא תיבחן עד ליציאתה של העוררת מישראל.
6. ביום 1.9.24 הגישו העוררים ערר פנימי כנגד החלטת המשיב.
7. עוד באותו מועד ניתנה החלטת המשיב הדוחה את הערר הפנימי של העוררים זו ההחלטה מושא הערר דנן.
8. ביום 7.10.24 הוגש הערר דנן ובצידו בקשה למתן צו ביניים.
9. ביום 9.10.24 ניתן צו ארעי למניעת נקיטת הליכי איכפה כנגד העוררת זאת בכפוף להפקדת ערבות בסך 15,000 ₪, תוך 7 ימים.
10. ביום 14.10.24 הופקדה הערבות על ידי העוררים.
11. ביום 1.12.24 הוגש כתב תשובה.
12. ביום 30.12.24 הוגשה תגובת העוררים לכתב התשובה.
13. לאחר שבחנתי את כל טענות הצדדים כפי שהובאו בפני במסגרת כתבי הטענות ושמעתי השלמת טיעון מפי באי כוח הצדדים מצאתי לקבל את הערר באופן חלקי והכל כפי שיפורט להלן:
14. כבר עתה ייאמר, כי מתקשה אני לקבל את טענת העוררים כי הם לא היו מודעים להוראת הנוהל לפיה לא ניתן להגיש בקשה להמשך שהייתה של העוררת בישראל, שכן הדבר מצוין ומודגש בסעיף 2.ג. לנוהל. יתרה מזו, בקשת העוררת לאישור כניסתה לישראל הוגשה במסגרת הנוהל וכשם שהיה בידיעה אופן הגשת הבקשה בהתאם לנוהל כך שהיה מצופה כי העוררת תהיה מודעת לכלל ההוראות הקבועות בו. לכך יש להוסיף את העובדה כי נהלי המשיב מפורסמים באתר המרשתת של הרשות כך שהם נגישים לכל.
15. זאת ועוד, חזקה על אדם הנוטל על עצמו התחייבות עת הוא מגיש בקשה לקבלת מעמד בישראל בהתאם לנוהל, כפי שעשתה העוררת עת ביקשה להגיע לישראל לחופשת עבודה בישראל, כי יעמוד בכלל התנאים הקבועים בו ולא יבקש לשנות את הכללים לאחר שבקשתו תאושר, כפי שארע במקרה דנן.

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

16. בנוסף לכך, מוכן אני לקבל את זכותו של המשיב לקבוע בנהליו כי לא ניתן יהיה להגיש בקשה להסדרת מעמד בישראל לאחר תום התקופה המקסימלית לשהייה בהתאם לנוהל מכוחו הוגשה הבקשה. אני סבור כי במקרה כזה הקביעה נכונה בעיקר בכל הנוגע להגשת בקשות להארכת שהייה המוגשת על ידי מגיש הבקשה בלבד, כגון בקשה להארכת האשרה הקיימת, בקשה למתן אשרת תייר, בקשה להסדרת מעמד מטעמים הומניטאריים וכו'. יחד עם זאת, משעה שהוגשה על ידי העוררים בקשה להסדרת מעמד מכוח זוגיות, הרי שהזכות לחיי משפחה אינה רק של הזר מבקש המעמד בישראל, אלא גם של האזרח הישראלי המבקש לקיים את חיי משפחתו בישראל. לכן בנסיבות אלו מדיניות המשיב הגורפת, כפי שבאה לידי ביטוי במסגרת סעיף ג.2.ל נוהל, לפיה לא ניתן להגיש כל בקשה למעמד כלשהו, אף שיכולה להתאים למקרים מסוימים כאמור היא אינה מתאימה למקרה דנן. ר' בעניין זה ע"ס 4614/05 **מדינת ישראל נ' אורן**, פ"ד סא(1) (211) שם נקבע: "**כי המדיניות הגורפת, המתנה בחינת בקשה להסדרת מעמדו של זר השוהה בארץ שלא כדין מכוח היותו ידוע בציבור של אזרח ישראלי בצאתו את הארץ, איננה מידתית ועל כן דינה להתבטל**".

17. עוד בעניין זה ייאמר, כי בקשת המשיב ליציאה מישראל לאור סעיף ג.2.ל נוהל אף אינה מתיישבת עם הקבוע בנוהל הטיפול במתן מעמד לבני זוג של ישראלים, לרבות בני אותו מין (ר' סעיף ג.8) הנוהל מכוחו הוגשה בקשת העוררים. כן ר' בעניין זה גם סעיף ד.2.8, בשינויים המחויבים, לנוהל הוצאת צווי הרחקה ומשמורת לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.

18. לנוכח המפורט לעיל, מצאתי כי במקרה דנן אין מקום לעמוד על דרישת המשיב ליציאתה של העוררת מישראל טרם בחינת בקשת העוררים להסדרת מעמד מכוח חיהם המשותפים. מצאתי כי על המשיב לערוך את בחינת הבקשה בעוד העוררת שוהה בישראל.

19. יובהר ויודגש, כי אין בפסק דין זה כי להביע עמדה כלשהי ביחס לבקשת העוררים לגופה והמשיב יבחן את הבקשה בהתאם לשיקול דעתו ולנהליו.

20. הצו שניתן במסגרת הערר דנן כמו גם הערבות שהופקדה יעמדו בתוקף עד למסירת החלטת המשיב החדשה.

21. בנסיבות העניין, מצאתי כי כל צד יישא בהוצאותיו.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי בתל-אביב, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.
ניתן והודע היום, ח' סיון תשפ"ה, 04/06/2025, בהעדר הצדדים.

יואב בר-לב

יואב בר-לב, דיין

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

בית הדין לעררים

1
2
3